

Astăzi, Joi, 16 Martie, 2023

Sf. Mc. Sabin Egipteanul

Sf. Cuv. Hristodul din Patmos

Isaia 11

10 Și'n ziua aceea va fi rădăcina lui Iesei, El, Cel ce Se va ridica să domnească peste neamuri; în El vor nădăjdui neamurile, și plină de slavă Îi va fi odihna.

11 Și'n ziua aceea va fi că Domnul Își va arăta iarăși mâna, ca să-Și arate râvna pentru rămășița rămasă a poporului Său, cea care va rămâne de la Asirieni și din Egipt și din Babilon și din Etiopia și de la Elamiți, de la Soare-Răsare și din Arabia.

12 Și semn va ridica întru neamuri, și pe cei pierduți ai lui Israel îi va aduna și pe cei risipiți ai lui Iuda îi va strânge din cele patru laturi ale pământului.

13 Gelozia lui Efraim se va spulbera, iar vrăjmașii lui Iuda vor pieri; Efraim nu-l va mai gelozi pe Iuda, iar Iuda nu-l va mai necăji pe Efraim.

14 Și vor zbura pe corăbiile Filistenilor¹ și'n același timp vor

¹Literal: „pe corăbiile celor de alt neam”; prin „cei de alt neam” se înțelegeau, de obicei, Filistenii.

prăda marea și pe cei ce vin de la Soare-Răsare și Idumeea; și-și vor întinde mâinile întâi asupra lui Moab, dar fiii lui Amon li se vor supune primii.

15 Și va pustii Domnul marea Egiptului², și mâna peste Râu³ Și-o va pune cu vânt năprasnic și va lovi cele șapte brațe ale lui cât să fie trecute cu piciorul.

16 Și trecătoare va fi pentru poporul Meu cel rămas în Egipt; lui Israel îi va fi, ca în ziua când a ieșit el din țara Egiptului.

Isaia 12

1 Și'n ziua aceea vei zice:⁴ – Pe Tine Te voi binecuvânta, Doamne, că Te-ai mâniat pe mine, dar Ți-ai întors mânia și m'ai miluit.

2 Iată, Dumnezeuul meu e Mântuitorul meu; în El voi nădăjdui și'ntru El mă voi mântui și nu mă voi teme, căci Domnul e slava mea și lauda mea și El mi S'a

²„marea Egiptului” = Marea Roșie (aluzie la Iș 14, 16-30).

³„Râu”: în context: Nilul.

⁴Imn alcătuit după modelul Cântării lui Moise din Iș 15, 1-18.

făcut mie spre mântuire.

Facerea 7

11 În anul şase sute al vieţii lui Noe, în luna a doua, în ziua a douăzeci şi şaptea a lunii, în chiar ziua aceea s'au desfăcut toate izvoarele adâncului celui mare⁵ şi jgheaburile⁶ cerului s'au deschis;

12 şi a plouat pe pământ timp de patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi.

13 În chiar ziua aceea a intrat Noe în corabie, precum şi Sem, Ham şi Iafet, fiii lui Noe, femeia lui Noe şi cele trei femei ale fiilor săi.

14 Şi toate fiarele după fel şi toate dobitoacele după fel şi toate târâtoarele ce se târăsc pe pământ după fel şi toate înaripatele după fel

15 au intrat la Noe în corabie, două câte două din tot trupul

⁵Adâncul: genunea (abisul) din 1, 2. E vorba de apele subterane care ţâşnesc din adâncuri în întâmpinarea celor ce se prăvălesc din cer. Totul sugerează refacerea hăului primordial; dacă la'nceput Dumnezeu despărţise apele de ape, acum ele se împreunează din nou, clocotind.

⁶Textual: cataractele. Imaginea este aceea a morarului care deschide scocul pentru ca apa acestuia să se prăvălească'n cupele roţii.

care are'n el suflare de viaţă.

16 Şi cele ce-au intrat – o parte bărbătească şi-o parte femeiască din tot trupul – au intrat precum îi poruncise Dumnezeu lui Noe. Şi Domnul Dumnezeu i-a închis corabia pe dinafară.

17 Şi a fost potopul pe pământ timp de patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi; şi apele au crescut şi au ridicat corabia şi ea s'a înălţat deasupra pământului.

18 Şi s'au înstăpânit apele şi-au tot crescut pe pământ; şi corabia se purta pe deasupra apelor.

19 Şi-atât de mult s'au înstăpânit apele pe pământ, încât toţi munţii cei înalţi care erau sub cer s'au acoperit;

20 cu cincisprezece coţi s'a ridicat apa deasupra-le şi toţi munţii cei înalţi s'au acoperit.

21 Şi a murit tot trupul ce se mişca pe pământ: păsările, dobitoacele, fiarele, toate vietăţile ce mişună pe pământ, şi toţi oamenii;

22 toate cele ce aveau în nări suflare de viaţă, toate cele ce erau pe pământ uscat, toate au murit.

23 Şi s'a stins toată fiinţa ce se afla pe faţa ntregului pământ, de la om pân' la dobitoc şi pân' la târâtoare şi pân' la păsările cerului, toate s'au stins de pe

pământ; și n'a rămas decât Noe și ce era cu el în corabie.

24 Iar apa a tot crescut pe pământ vreme de o sută cincizeci de zile.

Facerea 8

1 Și Dumnezeu Și-a adus aminte de Noe și de toate fiarele și de toate dobitoacele și de toate păsările și de toate vietățile mișcătoare câte erau cu el în corabie; și a adus Dumnezeu vânt pe pământ și apele s'au potolit;

2 izvoarele adâncului și jgheaburile cerului s'au închis și ploaia din cer a încetat.

3 Și apa scădea treptat de pe pământ și după o sută cincizeci de zile apele s'au micșorat.

Proverbele lui Solomon 10

1 Fiul înțelept își înveselește tatăl, iar fiul nebun își întristează mama.

2 Nelegiuirii nu se vor folosi de averi, dar dreptatea va izbăvi din moarte.

3 Domnul nu va ucide cu foame sufletul celui drept, dar viața celor necredincioși o va surpa.

4 Sărăcia îl umilește pe om, dar

măinile celor îndemânatici⁷ se îmbogățesc.

5 Fiul școlit va fi înțelept și pe cel neșcolit îl va avea slugă.

6 Fiul grijuliu scapă de zăduf, dar fiul nelegiuit⁸ se vatamă în spulberul secerișului.

7 Binecuvântarea Domnului e pe capul celui drept, iar gura necredincioșilor acoperită va fi cu plângere timpurie.

8 Pomenirea dreptilor e cu laude, dar numele necredincioșilor se stinge.

9 Cel înțelept la inimă primește poruncile, dar cel ce nu-și păzește buzele se împiedică și cade.

10 Cel ce umblă drept, umblă cu încredere, dar cel ce-și strâmbă căile va fi astfel cunoscut.

11 Cel ce face semne cu ochi viclean, întristare le adună oamenilor, dar cel ce muștră cu îndrăznire e făcător de pace.

12 Izvor de viață este în mâna dreptului, dar gura necredincioșilor va fi acoperită de nimicnicie.

13 Ura stârnește gâlceavă, dar

⁷ Literal: „celor bărbați”; celor vânjoși, întreprinzători.

⁸ „Nelegiuit” aici îl desemnează pe omul care nu are o normă de conduită, criterii de a se conduce în viață; în opoziție cu omul „grijuliu” (prudent, prevăzător, cu judecată).

iubirea îi acoperă pe toți cei ce nu iubesc gâlceava.

14 Cel ce scoate înțelepciune din buze îl bate cu toiag pe cel lipsit de inimă.

15 Înțelepții își tănuiesc priceperea, dar gura celui nesocotit se apropie de pustiire.

16 Averea celor bogați e cetate tare, dar sărăcia e pustiirea necredincioșilor.⁹

17 Faptele celor drepți sunt făcătoare de viață; dar roadele necredincioșilor, de păcate.

18 Învățătura păzește dreptele căi ale vieții, dar învățătura lipsită de mustrare se rătăcește.

19 Buzele drepte acoperă gâlceava, iar cei ce grăiesc ocări sunt tare lipsiți de minte.

20 Din vorba multă nu vei scăpa de păcat, dar cel ce-și reține buzele va fi prevăzător.

21 Argint lămurit este limba dreptului, dar inima necredinciosului se va stinge.

22 Buzele dreptilor știu lucruri înalte, dar cei fără minte mor în sărăcie.¹⁰

Tâlcuire

„Din vorba multă nu vei scăpa de păcat” (*Pilde* 10, 20). Creștinii trezvitori numesc toate simțurile ferestre ale sufletului, prin care, dacă le deschizi, fuge toată căldura lăuntrică. Cea mai cuprinzătoare deschizătură, o ușă larg deschisă, care lasă această căldură să se scurgă în valuri este limba, căreia i se dă voie să vorbească ce și cât vrea. Multa vorbire aduce tot atâta vătămare trezviei și rânduiei lăuntrice cât toate celelalte simțuri dimpreună, căci ea se leagă de obiectele tuturor simțurilor și silește sufletul să vadă chiar și când nu vede, să audă chiar și când nu aude, să pipăie chiar și când nu pipăie. Ceea ce este visarea între cele lăuntrice, este multa vorbire între cele din afară; însă aceasta din urmă e mai păgubitoare, fiindcă ține de real și, ca atare, lasă urme mai adânci. Pe deasupra, de ea sunt strâns legate părerea de sine, obrăznicia și idioritmie - aceste furtuni ce nimicesc buna rânduială cea dinlăuntru, lăsând în urma lor nesimțire și orbire. După toate acestea, cum poate scăpa de pă-

⁹Bunăstarea materială e pusă pe seama prosperității morale.

¹⁰*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

cat cel ce vorbește mult?!¹¹

¹¹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.